

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám 1500 K.
Amerikában a: előfizetési díj
portóval 2 dollar.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Výiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

Nem hallod?

Imé az ajtó előtt állok és zörgetek.
Valaki hallandja az én szómat és meg-
nyitandja az ajtót, bemegegyek ahhoz és
ő velem vacsorálok és ő is én velem.
Jel. 3. 20.

Egy adventi vasárnap este gyülekezetünkben felállt a padra egy 4 éves kis lányka: Tóth Zsuzsika s néhány versből álló költeményt szavalt el a hallgatók öröme. Minden vers azzal végződött: Jézus szeret!

Jézus szereti az igazakat és a nem igazakat, a szegényeket és a gazdagokat; azért jött le a földre, hogy szeretetét megéreztesse az emberekkel. Elmegy a bűnösökhöz is s megáll velük beszélgetni, sőt bemegegy a házukba is és leül velük enni. Szóba ereszkedik a samariai bűnös mulu nővel s még a friss tetlenért parázna nőhöz is van barátságos szava. Jézus szeretetből jött közzénk, hogy minket szabaddá tegyen. Akit Jézus még nem szabadított meg, az a bűnnek rabja, szolgálja akár mennyire is szeretné az ellenkezőjét bizonyítani.

Bibliánk minket úgy tanít, hogy Isten szeretet! Mivel Ő szeret s nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen, ezért küldé az ő fiát, Jézust, hogy mindenki, aki hiszen Ő benne, Ő reá hallgat, Ő követi, el ne vesszen, hanem örökéletet vegyen s éljen.

Jézusnak küldetése nem szűnt meg a Golgotai keresztfán, Ő ma is éppen úgy jár faluról-falura, városról városra s keresi a vakokat, süketeket, sántákat, bénákat, szegényeket, bűnösöket, hogy őket a magáévé téve, boldogíthassa az örökélet jutalmával.

Jézus szived ajtaja előtt áll s zörget! Vajjon miért teszi? Mert szeret téged s mert be akar hozzád menni, s főként azért, mert neked különösképpen szükséged van reá.

Vajjon meghallod-e zörgetését? Vigyázz. Ha odabenn nagy zaj van, nem hallod meg!

Ha veszekedés, szóvita, szenvedélyes szitkok röpködnek s dinom-dánom járja, nem hallhatod meg a zörgető, s bebocsátást kérő Jézust. Pedig be akar hozzád térni, éppen úgy mint Zakeushoz, akinek azt mondta, hogy *ma* kell neki az ő házába betérnie!

Hozzád is be akar térni a Mester! Miért? mert kell! Ki kényszeríti őt erre? Az ő szeretete s a te bűnöd!

Ha szobám csendjében ülök az Élet könyvét olvasva s halk kopogás hallatszik, azt mondom rá hogy „szabad”. De megtörténik, hogy valakivel beszélgetek s nem hallom az első kopogást, mire az aki be akar jönni, másodsor is kopog, de már erősebben, már erősebben.

Nem hallottad még Mestered halk kopogását? Mikor jó egészséggel, a mindennapi kenyér megadásával, boldogságodat csak növeli, nem érzed-e, hogy szived ilyenkor a benső örömtől hevesebben dobog, nem érzed-e, hogy ilyenkor az akitől jó minden jó adomány, be akar hozzád térni? Oh bár tudná az ő szerető halk kopogása elérni azt, hogy meg nyisd előtte szived ajtaját!

Egy helyen egy ősrégi, vastag kőfalat akartak a munkások felrobbantani. Aláaknázták s dinamitot helyeztek belé. Majd meggyújtották a gyújtózsínort. A pattogó szikra mindig közelebb s közelebb ért a dinamitához. A munkások biztonságba helyezték magukat. De ime ebben a pillanatban egy kis gyermek az aláaknázott kőfal felé fut abban a hiszemben, hogy édes atyja ott lesz. A munkások rémülten kiáltanak a gyermekre, hogy álljon meg, hogy forduljon vissza. A gyermek megáll, de aztán mi sem törődve figyelmeztető szavakkal, újra a kőfal felé akart lépkedni. Ebben a pillanatban az édes anyja is odaérkezett s látva gyermeke veszélyes helyzetét, térdre ereszkedve, s karjait széttárva gyermeke nevét kiáltotta. S ime a gyermek meghallva édes anyja hatgját, visszafordult s annak kitárt, ölelő karjaiba futott.

Téged is hívott már Mestered, oly édesen s olyan aggódóan, mint az említett édes anya hívta a gyermekét, oh vajjon meghallottad-e? Ha igen, akkor elkerülted a bajt, amely felé rohantál s Mestered ölelő karjaiban nyugodhatsz.

Ha pedig nem hallottad meg, akkor el lehetsz készülve arra, hogy Jézus megisméli a zörgetést. Ő más alkalommal, más körülmények közt, előbb, vagy utóbb megint zörget, hogy tudtadra adja, ő van odakünn és vár bebo-csáztatást.

Egy előkelő állásu orvos dolgozószobájába vezette vendégét. A vendég csodálkozással szemlélte az orvos íróasztala mellett álló gyermekszéket s az íróasztal felett függő szép képet, mely egy boldog anyát s hét gyermeket ábrázolt. „Szép nagy családja van doktor ur-nak”, jegyzé meg a vendég. „Csak magam járom az élet utját” volt a meglepő válasz. Volt feleségem s volt hét gyermekem. Semmit a világon úgy nem szerettem, mint feleségemet s gyermekeimet. De meghaltak. Isten elvette egyiket a másik után. Zörgetett szívem ajtajánál, de nem nyitottam ki neki. Mivel azonban be akart hozzám térni s engem Isten gyermekévé tenni, megismételte a zörgetést nem egyszer, de sokszor egymás után. Makacs voltam, keményszivű, de végre mikor utolsó gyermeke-met is elvesztettem, kit rajongásig szerettem s ki még egyetlen vigaszom s reménységem volt, megtértem s megértettem Jézus zörgetését, megnyitottam szívemet s ő bejött s velem vacsorázott, eggyé lett velem s én is ő vele. Ő az enyém lett s én az övé! Azóta boldog vagyok.”

Nem hallottad te is már Jézus zörgetését? Talán beteg ágyra fektetett s szölt hozzád, de te nem értetted. Tán elvette egyik

vagy másik kedvesedet, apádat, anyádat, fiadat vagy leányodat, testvéredet vagy jó barátodat, s ilyen módon zörgetett szived ajtaján, de te nem értetted meg, nem hallottad, nem engedted be, hogy veled vacsorázhassék s veled egyesülhessen szép, szent viszonyban, mint vö-legény a menyasszonyával.

„Imé az ajtó előtt állok és zörgetek!” ezt mondja Jézus most is. Ha valaki hallja az én szómat és megnyitandja az ajtót bémegyvel: ahhoz!

Ő zörget, kopog s most már vár, vajjon hallod-e s megnyitod-e? Mert Jézus leereszkedik még a legnagyobb bűnöshöz is és bezörget hozzá, hogy bemenjen, de ha valaki nem hallja a zörgetést s nem nyitja meg előtte a szív ajtaját, őt nem megy be.

Egy festő a zörgető Jézust úgy festette le amint sötét éjjel, lámpással a kezében megáll egy ház ajtaja előtt s zörget. A festő barátja megszemlélvén a képet azt mondta, hogy nagyon szép csak hogy az ajtóról elfelejtette a kilincset. Erre a festő azt mondta, hogy nem felejtette el, mert ezt az ajtót belülről kell nyitni, mert belülről van elrekeszelve!

Ugy van kedves olvasóm! A te szived ajtaja belülről van elrekeszelve. Azért zörget Jézus s várja még megnyitod neki! zörget!

A világháború, a fölfordult világrend, a földrengés, az éhínség, a drágaság s az utolsó idők jellegzetes jelei, mindmegannyi zörgetések az egyesek, mint a népek szive ajtaján! Jézus az aki zörget! Ő be akar menni s az egyesekkel, valamint a népekkel vacsorálni, velük „egy” lenni. Kedves olvasóm, magyar népem, oh nyisd meg szivedet! Nem hallod ki zörget?

W J.

Lesben. A k y i .

A vadász ember lesben szokott állni, valami bokor vagy más fedezék mögé megbujni, hogy a vad puskacső elé kerülve, biztosan elejthesse. Midőn a közeledő vad alkalmas helyzetben van, akkor durran a puská. De azért nem minden lövés talál.

A farizeusok s az írástudók tömege, kik körülháncolták magukat a külső formák és ceremóniák egész tömegével, az apáktól öröklött szokások falai mögül, lesve lesték Jézusnak, az Ember fiának minden mozdulatát, minden szavát. Mindig azt figyelték, hol és mikor és hogyan tudnának belekötni, hol találhatnának egy pontot, amiben megfoghatnák s lehetlenné telnék. Lesben álltak. S míg azt lesték, mikor foghatnák meg Jézust valamiben, nem vették észre a saját szívük gonoszságát, a maguk belső romlottságát, nem vették észre, hogy csak szájjal vallják magukat Isten fiainak, de életükkel éppen az ellenkezőjét bizonyítják.

Megfigyelték Jézust, vajjon szombaton gyógyítana-e betegeket? Szerintük az nap még tüzet

sem szabad gyújtani, 300 lépésnél többet nem szabad megtenni, még a nevüket sem szabad leírni. Aki ezt mégis megteszi, az nem az Ur gyermeke, az nem hívó. Jézus pedig látva a megszáradt kezű embert, a vízkóros beteget, a vakot, azt aki már 38 év óta betegen feküdt, megkönyörült rajta s meggyógyította s nem várt arra, míg a szombat elmúlik, mert neki munkálkodni kellett, míg nappal volt, ő ura a szombatnak s nem az ember van a szombat kedvéért, hanem a szombat az ember kedvéért.

Azon megbotráncoltak, hogy Jézus nem tartotta be az emberek által felállított üres formákat, de ők maguk nem igyekeztek jót tenni s azokon könyörölni, akiken Jézus könyörült.

Azon megbotráncoltak, hogy Jézus tanítványai szombat napon, mikor a vetésen áthaladtak néhány érett búzakalászt letéptek s éhségüket csillapították a kimorzsolt búzaszemekkel — ez szerintük bűn volt — s Jézus követői, akik mindent otthagytak, hogy csak Jézusnak szolgáljanak, azok szerintük „botrányt” okoztak s megszegték a törvényt, azért, mert nem álszenteskedéssel ha-

Borjádi hitmélvői konferencia. A vilányi hegyek lankásai közt elterülő, németek és szerbekből lakta Borjad, csinos községben febr. 7-től 10-ig Pestről, Győrkönyhől s más községekbeli összegyűlekeztek testvéreink, hogy a borjádi testvérekkel együtt az I. Tess levél 4+5 része alapján Isten lelkének vezetése mellett elmélyedjenek az Igében s világos legyen előttük „Milyen legyen a hívő élete?”

Konferenciánk nem várt méreteket öltött. Azt hittük, hogy öreg Schaden testvérünk lakószobája elég lesz a hallgatók befogadására, de örömmünkre szolgált, hogy csalódtunk, mert napról-napra nagyobb tömegek jöttek az összejövetelekre s megtelt a végén négy szoba; úgy, hogy utolsó este 200-nál több hallgató volt jelen. A figyelmes hallgatásból s az írásmagyarázat után tartott ima-órán elhangzott, könnyek között rebegett imákból nagy boldogsággal állapíthattuk meg az Ur szent lelkének működését s Megváltónk azon jóleső ígéretének beváltását „Ahol ketten vagy hárman összegyűlekeztek az én nevemben, ott én is jelen vagyok!” Ahányan jelen voltak, megéreztek, hogy a Mester itt van s hívja őket megtérésre, bűnbánatra, újjászületésre! Ifjak és hajadonok, férfiak és nők könnyes szemekkel, a szív mélyéből felkiáltó sóhajokkal engedték, hogy a bűnösök barátja Jézus Krisztus szeretettel közeledjék hozzájuk s megvigasztalja őket e boldogító szavakkal: Fiam, leányom, megvannak bocsátva a te bűneid, menj el, de többet ne vétkezzél.

ladtak át a vetésen, hanem természetes mivoltukat megőrizték

Azon megbotránkoztak, hogy Jézus tanítványai mosdatlan kézzel nyultak az ennivalóhoz, holott mindenki, aki igaz hívő, előbb megmossa kezét mielőtt a kenyérhez nyúl. Aki nem mossa kezét vagy a poharakat, korsókat, rézedényeket, nyoszolyákat, az nem lehet igaz hívő. Jézus tanítványai tehát hiába szakítottak a bűnös világgal, hiába hagyták el házukat, kényelmüket, anyagi előnyeiket, övéiket, hiába vették magukra a világ nyűgölését, megvetését, a szegénységet, a nélkülözést, a lemondást, hiába forrtak össze a Mesterrel s hiába térítettek sokakat s szolgáltak Jézusnak, az mind semmi, ők „panaszolkoznak” a Krisztus követői ellen, mert azok teltették magukat a „formákon” miután felismerték a lényegét.

Óh, ez az ítélkezni, bíraskodni akaró szellem. Óh az a külső formákban, szokásokban kimerülő istentisztelet! Milyen fájdalommal kiált fel Jézus: „Bizony, igazán jövendőlti felőletek Ésaiás felőletek képmutatók felől, miní meg vagyon írva:

Sokan, kik eddig ellenséges indulattal voltak a „hivők” iránt, úgy jártak, mint a tomboló „Saul,” találkoztak a feltámadott, az élő Krisztussal s legyőzettek, ellenségből jó barát lett!

Az igével szolgáltak Funk M. superintendens, Marquard E. helyi predikátor, Schmidt J., Baumann E., Wallrabenstein J. predikátorok. A gyülekezethez tartozó gyermekek s felnőttek szép szavatokkal és szép karénnel tették kedvesebbé az összejöveteleket.

Evangelizáció Nyiregyházán. Jan. 30-tól febr. 3-ig Dr. Szalós A. budapesti predikátor evangelizált eszénként szép számú hallgatóság előtt a nyiregyházi gyülekezetben; napközben látogatta az egyes hiveket, valamint a gyülekezethez tartozó beteget. Testvérünk igehirdetése ébresztőleg hatolt úgy az Ur gyermekeire, mint pedig olyanokra, kik eddig még nem igen törődtek lelkük üdvösségével. Többek lelkében megfogant az az erős szándék, hogy eddigi életük végére egy pontot tesznek s új életet kezdenek: Isten igéje alapján Krisztus nyomdokain. Áldja meg az Ur Jézus e magvetést is bő gyümölcseccsel!

Kispesten január 28-tól február 1-ig tartottak testvéreink igen szépen látogatott evangelizációs összejöveteleket. Hogy ott is mennyire lehetett érezni az Ur lelkének a működését, mutatja az a körülmény is, hogy az Ige után vágyódó lelkeket nem lehetett külső erőszak igénybevételével visszatartani az imaházból.

A budapesti német gyülekezetbe a febr. 4-iki istentisztelet alkalmával hét tagot vettek fel próbára s ezzel ismét szaporodott azon lelkek száma, kik szeretnének bűneiktől megtisztulva Krisztus tanítványaként élni e földön. Segitse őket az Ur e nemes szándékukban!

E nép csak ajakkal tisztel engem az ő szívek pedig távol vagyon éntölem”.

Egyebet is mondott Jézus „Elhagyván az Isten parancsolatját az emberi rendelést tartjátok meg. Korsóknak és poharaknak mosását és a féltéket egyebeket sokakat cselekesztek”.

Azt nem vették a lesben állók észre, hogy szívük belül gonosz, hogy ott a bűnök egész lajstroma feltalálható: gonosz gondolatok, házaságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, lopások, fősvénységek, latarságok, álnokság, szenttelenség, gonosz szem, rágalmozás, kevélység, bolondság”. Ah a Jézus vizsgáló szeme előtt az a kendőzött, az álszentkedésbe burkolt, a külső formákban, szokásokban, megnyilatkozó vallásosság nem tud megállani, nincsen értéke de semmi; óh ha Jézus bírálja a lelkeket, akkor látjuk csak, mennyi gonoszság lakik még belül!

Jézus azokról, kik olyan nagy hangon hirdették, hogy ők milyen jó engedelmes fiai az Istennek, mennyire szolgálnak neki, alaposan lerántotta a leplet s megmutatta, hogy a külsőleg

Durdis-Schaarschmidné febr. 1-én meghalt Hamburgban, 41 éves korában. Fájón érintett mindnyájunkat e hír, mert nevezett a magyarországi missziói munkába volt elhíva, hogy itt a fiatal nők s leányok között gazdag tapasztalatai alapján lelki munkát végezzen. Állását 1923. okt. havában el is foglalta s működését megkezdte. Meglátogatta a nyiregyházi, györkönyi s pesti gyülekezeteket. Mély hittel s finom tapintattal tartott biblia magyarázatai igen sok hallgatót vonzottak s sokak lelkében maradandó nyomot hagytak. Testi betegsége nem tudta őt a munkában megakadályozni, — súlyos betegen, székre ülve vitette magát a gyülekezetbe s ülve megtartotta előadásait, ha utána rögtön ágyba is dőlt megint — hü akart lenni mindvégig s munkálkodni, míg nappal van Benne a magyar misszió igen értékes munkaerőt veszített, mert édes atyja s férje mellett, kik methodista predikátorok voltak (férje a harctéren esett el, atyja nyugalomba vonult) s egy angliai főiskolán s francia iskolán igen értékes tudást sajátított el. Egy 13 éves lánykán, édes atyján kívül még 3 testvére gyászolja. Legyen áldott emléke! Lelke örvendezzen odaát a Mesternél, kit mindvégig szolgált.

A kaposzseksői gyülekezetben meghalt Fluck Éva 63 éves testvérnőnk. Febr. 6-án temette el Funk testvérünk. A halotti beszéd alapigéje ez volt: Zsidókhöz írt levél 13. rész 14. v. „Nincsen itt maradandó városunk, hanem jövendőt keresünk.“ Febr. 11-én pedig ugyancsak a kaposzseksői gyülekezetben meghalt Hock János 74 éves testvérünk. Őt is Funk testvér temette el, mert éppen akkor utazott visszafelé a borjádi konferenciáról. A halotti beszéd textusa így hangzott: „Mostan bocsátod el a te szolgádat Uram békecséggel a te beszéded szerint, mert látták az én szemeim a te Idvezítődöt.“ Luk. 2. 29—30 v.

megtisztított falban s a külsőleg virággal díszített sirban milyen undorító dolgok is vannak. Megmutatta, hogy a gonosz szem, a fősvénység, az álnokság, a rágalmasz, a kevélység sokkal nagyobb vétkek, mint a mozdatlan kézzel való evés. Megmutatta Jézus, hogy a farizeusok s írástudók tulajdonképpen mindig csak mások szemében keresik a szálkát s a magukéban sohasem a gerendát. Megmutatta Márk. 7. részében, hogy ők csak bizonyos régi vallásos formákat, szokásokat tartanak be, de a lényegét elfelejtik. Megmutatta, hogy mikor mások hibáira néznek, akkor nagyító üveget viselnek az orrukon, ha pedig a saját életüket s hibáikat kell nézniök, akkor kicsinyítő szemüveget tesznek fel.

Igen ilyenek voltak azok, akik mindig lesben állottak, hogy Jézust és tanítványait valamilyen megfoghatná!

De jó, hogy ma nincsenek ilyen írástudó farizeusok. Gondolod, hogy nincsenek? Még ma is van elég, aki inkább az emberi rendelést tartja be, mint az Isten parancsolatját. Ma is van, aki szájjal a legjobb embernek vallja magát, pedig

Előbbi testvérnő házában kezdődött Szekcsőn a gyülekezet. Szívesen átengedte e célra a szobát s megadással viselte az ezzel járó gúnyt s üldözést a falubeli másként gondolkozók részéről, kik a felmerült haláleset alkalmával megint megmutatták, mennyire nem a Krisztus evangélioma szerint járnak el, mikor a methodista híveket nem akarják a községi temetőbe engedni, hanem az árokpart mellett, a „gonosztevők“ számára fenntartott helyre akarták temettetni, mert szerintök azok, akik az iszákosság, házasságtörés és tolvajlás s egyéb sötét bűnökkel megérnek s békés, munkás, józan, erkölcsös életet élnek, az Ur Jézus vértől megtisztított, megújított lélekkel, azok nem méltók arra, hogy velük egy sorba temetessenek, mivel ők más felekezetekhez tartoznak s a methodisták mellett még holtan sem akarnak feküdni. Superintendensünk s a kaposzseksői főjegyző bölcs tapintata s belátása, azonban úgy oldotta meg ezt a kényes kérdést, hogy a methodista egyháznak a községi temetőből egy külön, szép nagy helyet jelöltek ki, hogy még holtukban se zavarják a methodisták a más felekezetűeket. Oh, pedig a halottak már igazán nem bántják egymást Csak az élők nem tudják megérteni Krisztus kétezeréves tanítását: Szeressétek egymást! Mi jól tudjuk Pál apostol életéből, hogy a „hívó“ ember, aki Krisztust igazán követni akarja, „csudája a világnak“ tudjuk, hogy a „hívóket“ „bolondok“nak, „gyalázatosok“nak mondják, „arcul verik“ és „szidalommal“ illetik, sőt azt is tudjuk, hogy a „hívó“ e világnak a „sepreje“, melyik sáros időben ott áll az ajtó mellett, hogy mielőtt valaki bemegy a szobába, beletörölje a piszkos lábát. Oh, bár törölné belénk mindenki a sáros lábát, hogy ezáltal tiszták lehetnének a különböző bűnöktől!

De azt is jól tudjuk, hogy ami Megváltónkat

szeméből kéri a fősvénység, az álnokság és nyelve, mely az Istent magasztalja, csak úgy szórja a rágalmaszokat s csak úgy szapulja felebarátját! Oh ma is van külsőleg megtisztított tál és virággal díszített sir, mely belől tisztálansággal van tele.

Nézd Jézust! találsz az ő szívében álnokságot? gonosztságot? Hallasz tőle rágalmaszó szót? Tapasztalsz nála fősvénységet? Nem. Ő jó barátjainak s ellenségeinek mindenkoron őszintén, szemtől-szembe megmondotta az igazat; szeretettel rámutatott a hibákra, a bűnökre s tetteivel bizonyította, hogy felebarátjaiért képes az életét is odaadni! Tanulj tőle! Akkor nem állsz többé lesben. Többé nem másokat fogsz bírálni, hanem önmagadat, nem másokban keresed a szálkát, hanem magadban a gerendát. Ha ezt az önvizsgálatot megtartod naponta, akkor bűneid nagy lajstromától annyira megijedsz, hogy elnémulsz s nem nyitod ki többé szádat, szeretetlen bíráló szándékkal, legfeljebb elmondod naponta többször: Oh én bűneim. Oh én bűneim!

Nyilassy.

is a „gonosztevők“ közé sorozták s azon a helyen feszítették keresztre, ahol a gonosztevőket szokták kivégezni, sőt két „gonosztevővel“ együtt egy időben feszítették a keresztre s beteljesedett, amit az Írás előre jóslott volt, „a latrok közé számláltatik“ Mi nem fájlaljuk s nem szégyeljük, ha e világ fiai minket a „gonosztevők“ közé sorolnak s bizonyos hatalmi fenyegetéssel élnek velünk szemben, ellenkezőleg, örülünk annak, hogy Mesterünkkel együtt magunkra vehetjük az ő gyalázatját, örülünk, hogy maga a világ vonja meg a „hivők“ s „a világ“ között az élesen elkülönítő határvonalat. Mi örülünk annak, hogy az ilyen megtorló intézkedések csak megerősítik Jézusunknak rég mondott jóslatát: „Ha e világ titeket gyűlöl, tudjátok, hogy engemet gyűlölt előbb tinálatoknál. Ha e világból valók volnátok, e világ ami az övé szeretné azt, de mivelhogy nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak titeket e világ közül, azért gyűlöl titeket e világ. De mindezeket mivelik ti veletek az én nevemért, mert nem esmérük azt, aki engemet elbocsátott.“ Ján. 15. 18 - 21. Ha e világ gyűlöl minket, csak bizonyosságát bírjuk annak, hogy tényleg már nem vagyunk a világ fiai, hanem az Ur gyermekei!

A külmiszió történetében mint hiteles dolgot azt olvastam, hogy egy bur lelkész egy alkalommal 40 néger keresztyénnek adott urvacsorát. Emiatt fehér hívei úgy megharagudtak lelkészükre, hogy negyvenen kiléptek az egyházból, mert nem akartak a feketékkel semmiféle közösséget. Ugy érveltek, hogy a biblia egy versére támaszkodva azt mondták: ha sok lakás van odafenn a mennyben, mért ne lehetne az úgy, hogy külön vannak a fehérek és külön a feketék. Ugy látszik, hogy nemcsak a burok gondolkodtak így, hanem hazánkban is vannak. Kik ilyen fogalom zavarokban szenvednek s azt hiszik, külön temető — külön mennyország!

A miskolczi gyülekezet életrevaló mozgékonyságát a legutóbbi hetek alatt azzal bizonyította, hogy teljesen a maga erejéből egy kis szöszekét állított fel s egy szobát berendeztek gyülekezeti helyiségnek. Hogyan? Ugy hogy két öreg testvér, akit az élet terhe és az aggkor amúgy is nyom — lemondva egy hálószoba kényelméről — a konyhában huzza meg magát s a hálószobáját átengedi istentiszteleti helyiségnek. Egy másik gyárimunkás testvér pedig feleségével együtt bőtől, hogy a kosztra kiadott pénzen lehessen lassan felszerelni a gyülekezetet. Egy fiatal lány s fiatal ember pedig heti keresetéből áldozat árán átenged egy bizonyos összeget. Ime így dolgozik a miskolczi gyülekezet lelkes kis csapata, példát mutatva más hívőknek, hogyan lehet és hogyan kell az Ur szőlőjében dolgozni s Krisztus nevének dicsőséget szerezni. Ahol ily tettek mutatják a Mester iránti szeretetet, ott belső erősödés s külső növekedés lesz a jutalom. Isten áldja és segítse miskolci testvéreinket! Még nagy dolgokat fog rájuk bizni!

Krisztus a mi napunk.

Mt 24, 12.

Hogyan, Kedves hallgatóm, te azt mondd, hogy hideg van: mi az és honnan van és mikor lesz ennek a hidegnek vége? Sokat kérdezel s olyat állítasz, amit magad sem tudsz bebizonyítani, azt t. i. hogy hideg van? Nem tudod mi az a hideg. Csak következtetnek tudósaink valami ilyenre, hogy van. Abból, hogy megfagy a víz, amíg a földre jön, hogy a megfagyott vizen száraz lábbal járhatnak, hogy egyes gyengébb élőlények elpusztulnak tőle, következtetnek arra, hogy van hideg. Honnan jön az? A tudósok megmagyarázzák azzal, hogy a nap és a föld eltávozik egymástól, a napnak a sugarai nem esnek oly merőlegesen földünkre. Igen, de ezzel csak azt bizonyítják, hogy a földön honnan van meleg s nem azt, hogy honnan van a fagyasztó hideg és mi az? A naptól van a meleg, de honnan van a hideg?

Törjék a fejüket csak tovább a tudósok, én nem akarok nekik ebben segíteni, nem akarom ebben a kérdésben eltölteni életem, mert előbb-utóbb úgy járnék, mint az aranycsináló tudósok: kinevetnének a tudósok, mint ahogy a mai tudósok lemosolyogják az aranycsináló tudós elődeiket.

Ehelyett kedves hallgatóm másra használom fel a te kérdésed nyújtotta alkalmat. Azt mondom tinétek, hogy nemcsak a hideg és a meleg, tehát a testi, az anyagi élet terén fogadjatok el ilyen magyarázatot, mint a melegre, meg a hidegre vonatkozólag a testi: a materialista életben elfogadok, hanem ne kételkedjétek, de főként ne gyonyolódjatok afelett, hogy a mi rövid földi életünkben Jézus Krisztus a mi napunk, biztos vezetőnk s valaki ő reá tekint, nem lesz embrevővé, nem lesz rabszolgatartóvá, de nem lesz részegessé vagy fajtalanná sem, míg aki eltávolodik Krisztustól, akinek az Ő élete csak szépen kigondolt mese, aki nem ér reá a kenyérkeresés nehézségei miatt — de soha annyi fajtalanság és kocsmázás, mint éppen ebben a materialista életben — az ilyen „dajka“-meséket tartalmazó Bibliát olvasni, addig megfagyasztja valami — hogy mi senki sem mondja meg — az emberszeretet virágait. Mi hervasztja el az arcodon az ifjúság rózsáit, mi dermeszti meg szívedben a családi, a társadalmi szépségek, erények iránti őszinte lelkesedésedet? Krisztustól való eltávolozásod.

Krisztust tagadta ez az emberiség, amelyben csak itt-ott akadt egy-egy bibliázó és mert így eltávozott ez a társadalom és Krisztus egymástól, elhült az emberek szíve, kifagyott az embereknek szívéből a szeretet és most pusztulás és nyomor van körülöttünk és saját magunkban is. Recseg, ropog a társadalomnak évszázados — mi magyarok mondhatjuk — évezredes épülete. Egymást tépik, marják:

„nemzet támad nemzet ellen és ország ország ellen”. „Mindez csak a sok nyomoruságnak kezdete. Akkor nyomoruságra adnak majd benneteket — mondja az Ur Jézus — és megölnék titeket: és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevéért és akkor sokan elárulják egymást és gyűlölik egymást...”. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. (Máté 24.7—12).

Reltenetes a hideg bomlasztó, pusztító munkája a természetben, de még borzasztóbb az ember lelki életében. Óh, ha elfogadod embertársam a föltételes magyarázkodást a természetben, a testi életben, fogadd el a lelki életben is az évezredek óta munkálkodó Krisztust. Azok a bölcsője fölött ragyogó csillagok legyenek néked is, Kedves hallgatóm, vezérlő hajnalcsillagod, hogy ne csak a te bűnös megfagyott lelkü testedre süssön a felkelő nap, „mert az ég, a föld elmulnak, de az én beszédem semmiképen el nem mulnak”. Nt. 24.35.

Te elmulhatsz, e világ megváltozhatik, a magyarnép elveszhet vagy mint a zsidónép szétszóródhatik az egész világnak intő példájára, de a nap sütni fog, a szeretet, a Krisztus lelke melegíteni fog. Rajtad áll, hogy néked s már holnap is melegítsen. Rajtad áll, hogy a természetben tomboló nagy hideg dacára körülötted meleg béke és szeretet uralkodjék.

Óh kedves hallgatóm, fogd csak a Bibliádat. Ezzel aranyat tudsz csinálni a magad és környezeted szívéből és ezért csak azok fognak kiugyni s ezt csak azok nem fogják megérteni, akik a zavarosban halászva nyomorult portestüket másoktól elvont béren (Jak. 5.4) hízalják.

Kiss Károly.

Kévelem az olvasókhoz!

Innen is, onnan is küldenek az olvasók előfizetési díjakat, mert úgy érzik, hogy lapunkat anyagiakkal kell támogatniok a nekik nyújtott szellemi táplálékért. Azon kedves olvasóinkat pedig, akik még nem küldtek eddig előfizetést, szeretettel kérjük, hogy pénzbeli támogatásukat sziveskedjenek beküldeni a kiadóhivatalba: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10.

Aki úgy érzi, hogy lapunk a múltban tudott a lélekre hatni s áldást terjeszteni, azt kérjük, hogy ismerősei egyikének vagy másikának ajándékképpen rendelje meg, avagy ajánlja megrendelésre.

Lapunk egy jó barátja, előfizetését be-
küldve, az utalvány szelvényére következő ked-
ves kis költeményt írta, amit szép tartamánál
fogva közlünk s olvasóink gyermekeinek figyel-
mébe ajánlunk a gyülekezetben való elszavalás
végett.

VÁGYAM.

Parányi szívemnek
Egy a vágya:
Ur Jézusnak legyek
Tanítványa.

Keresztfán kiömlött
Piros vére
Mossa a lelkemet
Hóféhérré!

Higgyem a jó Isten
Édes atyám
Ha árva lennék is
Vigváz reám.

Az ember meg egyig
Mind festvérem,
Ha elhagyott, hiven
Óvjam, védjem.

Szeretettel, hittel
Itt e földön
Keresztvéni tisztlem
Jól betöltöm.

Szabó bácsi.

Lapterjesztés.

Multkoriban szerkesztőségünkben meg-
jelent egy asszony s 5 ismerőse részére
egész évre előfizetett, mert szeretné, ha a
Békeharang az ő ismerőseinek is tudna
szolgálni. Szeretné, ha a Békeharang egyes
cikkei ismerőseinek azt mondanák meg,
amit ő, ki messze van ismerőseitől, nem
tud nekik megmondani.

Egy kispesti gyári munkás, a nevét
nem írom ide, 2000 K-t juttatott a szer-
kesztőségbe, amit azok a gyári munkások
adtak neki, akiknek ő itt-ott a Békeharan-
got s a Szentharcot ajándékképpen ado-
gatta. Köszönettel vettük ezt a csekély
összeget s örültünk, hogy ez a gyári mun-
kás a lapunkból nyert áldást nem csupán
magának tartotta meg, hanem igyekezett

tovább adni s másoknak is örömet szerezni s őket is lelki táplálékhoz juttatni. Bár tudnók lapjainkat jó néhány ezer példányban gyári munkásaink közé juttatni, akkor sok munkás ember házában nagyobb bé-kesség lakozna s egyhamar anyagi jólét is követné a belső megújodást. Az ismeretlen munkás embertársunkat ezuton is kérjük, hogy szerezzen még sok embertársának örömet azáltal, hogy jó szellemi és lelki táplálékot ad a kezükbe. Isten áldása rajta lesz

Amerikából kedves levél érkezett, melyben arról adnak hírt, hogy a Békeharangot s a Szentharcot ott is szeretik idegenbe szakadt véreink olvasni, egyszerű, népies, bibliai tartalma miatt, mely mentes minden felekezeti izzól. Ezuton is kérem amerikai olvasóinkat, hogy értesítsenek egy lapon, kinek szeretnék megküldetni a Békeharangot s mi szívesen megküldjük s így összeköttetésben maradnak az óhazával. Lapunk fenntartása s fejlesztése érdekében most amerikai testvéreink sokat tehetnek.

Talán örül olvasóink egynémelyike, ha e helyen közlöm, hogy Asztráliában is van olvasónk, akinek rendszeren jár a Békeharang s a Szentharc s arról visz hírt ama távoli világrészbe, hogy idebenn hogyan dolgoztatunk néptünk újjászületésén az Ige segítségével.

Egy fiatal ember, aki nem régen tért meg, afeletti boldogságán, hogy Jézus kimentette bűneiből, a Békeharang és a Szentharc terjesztése által szeretné ifjúkori barátait megnyerni Krisztus számára, már egy párszor megfordult a szerkesztőségben s nagyobb pénzüsszeget adott át, amit barátaitól kapott a lap támogatására. Azzal vált el, hogy nemsokára megint hoz egy bizonyos összeget a lapra. Csak bátran s hűségesen tovább kedves ifjú testvérem ezen az uton — így még sok ifjunak lehetsz utmutatója s irányítója, hogy az illetők Krisztus igazi követői lehessenek.

Egy kedves régi tagja a mi egyházunknak, ki szorgalmas terjesztője lapjainknak, átadott 50.000 K-t a lap céljára, pe-

dig se háza, se földje, se sok jövedelme, csak kis havi fizetése. De ha arról van szó, hogy áldozni kell s segíteni, akkor nem kullog hátul s nem kell biztatni, hanem elsőnek jelentkezik. Megfigyeltem milyen tüzzel beszél a vasuton zsidónak és nem zsidónak a Jézusról, ki Megváltóként jött, hogy az egész emberiséget a boldogsághoz vezesse. Láttam, mily buzgón osztogatta lapunkat s röpiratainkat, s azt is láttam, hányan kértek tőle ilyen lapokat, mikor látták mosolygó arcát s szeretetre méltó, alázatos viselkedését. Bár lenne még sok ily jó barátja lapunknak! Nem tudnád te is terjeszteni? ajánlani?

Egy 27 éves fiatalember, aki még nem oly régen adta át szívét Jézusnak, lapunknak igen buzgó olvasója s terjesztője. Szeretné, ha minden fiatalember s fiatal házaspár elfogadná a Jézust megváltójának, hogy így igazán boldogok legyenek. Fiatal emberünk nem mehet el mindenhová s nem is beszélhet mindenkivel, azért igyekszik a lapot maga helyett fiatal emlekek és fiatal házások kezébe juttatni. És csodálatos, hogy az általa kiosztott lapok kedvező fogadtatásra találnak. Minden vasárnap, isten tisztelet után, ragyogó arccal jön fiatal testvérem s jelenti, hogy már megint egy újabb előfizetőt szerzett. Ugy tudom, hogy eddig már 5 előfizetőt gyűjtött, kik nem pusztán a lapot olvassák, hanem gyülekezetbe is jönnek. Ha minden előfizető legalább még egyet szerezne!

Szerk.

Az igazi valláshoz hozzá tartozik a testvériesség, az igazi benső testvériesség és c nélkül akármilyen külső vallásos cselekedeteket gyakoroljon is az ember, az mind értéktelen.

Tulérzékenység, ráfartóság, ingerlékenység, könnyen megbántható büszkeség, sértékenység, félvállról beszélés — mindezek az önzésnek formái.

A lelkem sokkal boldogabb és sokkal nagyobb sem minthogy valójában ellensége lehetnék akárkinek is.

Jézus ragylelkűsége leghatásosabban az ellenségei iránt tanúsított megbocsátásában nyilvánult meg.

Hol a mennyország?

^{Hagyomány}
Ezt a kérdést intézte egyszer egy gazdag, de önző ember a lelkészhez. A hívő lelkész azt mondta neki: „Tudok a gyülekezetben egy beteg szegény öreg asszonyt, ki három gyermekével a legnagyobb nyomorban van, nincsen kenyér s nincsen ruha. Menjen Ön oda s lássa el ezt a nyomorgó családot élelemmel s ruhával. Fizesse meg az özvegy adósságát s fogadjon neki egy ápolónőt betegségére idejére, aztán olvassa fel neki a 23-ik zsoltárt. Ha ezek után nem fogja tudni, hol van a mennyország már itt a földön, akkor hajlandó vagyok Önnek minden költségét megtéríteni.” A gazdag ember megfogadta ezt a tanácsot s megtalálta a mennyországot s nagyon örült, hogy arra a tapasztalatra szert tehetett. Te hol keresed a mennyországot?

A nyomoruság tüzeiben.

(Ezsai, 48. 10.) Schambachban élt a „vak Gyuri”. Hívő lélek volt, a „Hahn-féle” hívő közösségnek a tagja. Két éves korában megvakult himlő következtében. Sohasem panaszkodott afelett, hogy szeme világát elvesztette. Örült, hogy neki szeméi megnyitáltak s láthatta az Üdvözítőt. Mikor 82 éves volt, akkor kűnn a mezőn dolgozgaíva, elörtte a lábát. Betegsége alatt felkereste őt az egyik testvér, s azt mondta neki: „Gyuri testvér az Ur téged csodálatosan szeret, megkezdte a munkát a szemednél s elvégzi a lábadnál”. „Tényleg úgy van” felelte a vak Gyuri, „erre még nem is gondoltam. Tudod, a jeruzsálemi templom függőnye is feltűről lefelé szakadt el.”

Ha az Ur meglátogat téged betegséggel, balszerencsével, szenvedéssel, örülj neki, mert azt sújtja, akit szeret, másképp Ő nem tehet. Akit Ő a nyomoruság tüzeibe tesz, azt meg akarja tisztítani minden salaktól, szennytől.

Élet és halál.

Mikor Bengel a híres württembergi prälatus érezte, hogy közeledik halála, azt mondta környezetének: „Ha meghalok, ne busuljatok, hisz az egész csak annyi, hogy dolgozószobámból kilépek s átmegegyek a szalonba s beteszem magam mögött az ajtót s li többé nem találtok itt.”

Egy másik hívő ember, Strauss Abrahám meg azt mondta: „Ha meghalok, akkor a földszintről az emeletre költözöm s így tulajdonképpen egy és ugyanazon tető alatt, egy és ugyanazon házi urnál lakom.”

Pál apostol ezt meg így fejezte ki: „Ha élünk is, az Urnak élünk, ha meghalunk is, az

Urnak halunk meg. Akár élünk azért, akár meghalunk, az Uré vagyunk.” (Róm. 14. 8.)

És Isten útja.

1900-ban egy gyárban nagy robbanás történt. Sok munkásnő szenvedett halálos égési sebeket. Többek közt egy igen csinos arcú 20 éves lány is súlyos égési sebeket szenvedett. Egész arca annyira összeégett, hogy egy nagy daganat s csupa hólyag volt. Szeme világát is veszítette. Egy hívő nő meglátogatta ezt a leányt s azt mondta neki részvétellel: „Nemde ez a nap volt az Ön életében a legborzasztóbb nap?” „Nem, ez volt életem legszebb napja” volt a válasz. Akkor a csodálkozó nőnek még ezeket mondotta: „Tudom, hogy a sír szélén állok, mégis ez volt életem legszebb napja, mert Isten ezáltal a robbanás által bűneim megismerésére vezetett. Kegyelemért kiáltottam hozzá s tudom, hogy megbocsátott s gyermekévé fogadott. Az óriási fájdalom Jézus szenvedésére emlékeztet. Boldog vagyok, hogy én is szenvedhetek.”

A robbanás nélkül ez a fiatal leány nem eszmélt volna bűnei tudatára s nem tért volna meg. Isten útjai csodálatosak! De mindég gyermekeinek javát célozzák!

Csodálatos segítség.

Ez a kis történet Rud Vilmosról szól. Angliának Bath nevű városában borbély volt. Jól menő borbély üzletében vasárnap volt a legtöbb munka. Mikor Isten kegyelméből megtért, vasárnap többé nem nyitotta ki üzletét. Persze a legtöbb üzletfelét elvesztette emiatt s nagy nyomorba jutott. Egyszer egy előkelő Ur jött szombat este üzletébe s megakart borotválkozni, de a borbély előbb egy kis pénzt kért, hogy gyertyát vehessen. Az előkelő ember megadta a kért pénzt, s mivel a borbély szemében könyeket látott s a nagy nyomort is látta, érdeklődött a borbély multja s jelene iránt, majd a nevére is kérdezte „Rud Vilmos vagyok?” „Rud Vilmos Kingstonból”. „Igen. Édes atyját hogy hívták?” „Rud Tamásnak”. „Voit neki bátyja?” „Volt, de ő Indiába ment s azóta nem hallottam felőle”. „Óh jöjjön azonnal velem, mert éppen utban vagyok egy emberhez, aki magát Rud Vilmosnak adja ki Kingstonból. Ha Ön be tudja ő előtte bizonyítani, hogy nem ő az igazi Rud Vilmos, hanem Ön, akkor Önnek nagy örömet mondhatok. A maga nagybátyja Indiában meghalt, s nagy vagyont hagyott hátra, melynek Ön az örököse.” A borbély elment az idegennel, aki ügyvéd volt s hírlapilag kerestette a törvényes örökösét. Erre a hírlapi hirdetésre jelentkezett volt az ál Rud Vilmos, aki azonban nem tudta bizonyítani, hogy ő lenne a Kingstoni Rud Tamás fia. Így a szegény borbély nagy örökséghez jutott.

Ha az istenfélő borbélynak lett volna pénze gyertyára, akkor aligha jutott volna ahhoz az örökséghez. Az az ügyvéd nem látta volna sze-

meiben a könyvet s nem látta volna a nyomort, s nem érdeklődött volna a neve után!

Melyik az erősebb, pénz vagy szeretet?

Egy német lep vetette föl ezt a kérdést és feleletül az alábbi történetet beszélte el:

Több mint husz évvel ezelőtt egy iparossegéd kivándorolt Oroszországba, hogy ott, mint sok más német ember, jólétre jusson. Sikerült is célját elérnie s egy orosz nőt feleségül is vett. De levelei, melyeket ősz anyjához és testvéreihez intézett, mindig ritkábbak lettek, végre teljesen elmaradtak. Pedig anyja könyörögve izente, hogy halála előtt még egyszer látni szeretné fiát. A levelekre még csak válasz sem érkezett. Ekkor az elhunyt öccse cselet eszelt ki. Megírta bátyjának, hogy nőtestvérük gazdagon házasodott s férje halála után ő is elköltözvén, most tekintélyes vagyon néz mind a két testvérrre. Ez a hír hatott. Az elveszettnek hitt fiu megjelent, de persze nagyon savanyu arcot vágott, mikor hugát szegényen, de jó egészségben találta s megtudta, hogy csak anyja kívánságának eleget teendők, „idézték haza“. A lap levonja a következtetést, hogy a pénz erősebb mint a szeretet.

Hogy a történet igaz, abban nem kell kételkednünk. Sőt ilyen történetek nagyon is gyakoriak az életben. Csak a következtetés hamis, melyet az újságíró levon. Azt kellett volna mondania, hogy az önző emberi szívben erősebb a pénzvágy, mint a szeretet. S aztán azt is hozzá tehetné volna, hogy nincs a világoslátóbb, szomorubb, kietlenebb valami mint az ily önző szív, amelyben a pénz-szeretet elnyom minden magasabb és nemesebb érzést. Itt van az egy-gyermek-rendszer. Van-e borzalmasabb, mint annak az anyának lelkiismerete, aki minduntalan emlékszik arra, hogy gyermekének vagy gyermekeinek gyilkosa lett. Magyarázgatja, takargatja tettét, de az a belső, az a meg nem csalható hang minduntalan arcába vágja: gyilkos! Van-e kietlenebb ősz, mint amilyen annak az ősz gazdának

szívében van, aki alkonyodó napjaiban elveszti egy váratlan betegség vagy szerencsétlenség által egyetlen örökösét? Több gyermeket nem akartak, felesége belehalt az utolsó műtétbe s, most már minden-minden késő. Üres a ház. Nincs gyermekcsicsérgés, mely az öreg nagyapó végső napjait földeritené, nincs egy hü támasz, fiui váll, mely a közös terhet hordozni segítné. Csak magány van, rémes, emlékeztettherhes, vádoló magány!

És mégis erősebb a szeretet! De nem az, mely az önző emberi szívből fakad, hanem az, amely Isten szívéből áradt ki erre a boldogtalan, szegény világra. „Ugy szerette Isten e világot, hogy megszületett Fiát adta érte.“ Ez a szeretet begyógyítja a sebet, elhallgattatja a vádoló lelkiismeretet és betölti a rémes, kínzó magányt égi, el nem muló, dicsőítő örömmel. Jézus szeret! Jézus megbocsát! Vére a bűnösért ömlött! Oh, mily jó ezt hallani a megfásult, kemény, bűnös emberi szívnak. A pénz tette oly sivárrá azt a szívet. A szeretet édesíti meg napjait. A szeretet mégis csak erősebb a pénznél! „A szeretet erős, mint a halál! . . . Tüzes, az Urnak lángja ez, soha viz ki nem oltathatja!“ (Én. én. 8, 6 - .)

Ha önként nem adjuk. *ü. Rev.*

Egy gazdag földbirtokostól kértek segítséget árvák eltartására. Nem adott. Majd jöttek mások, hogy a vakok intézetére, majd meg az éhező gyermekek részére adakozzék. De ő kereken visszautasított mindenkit, mondván, hogy neki magának is szüksége van minden pénzére s minden terményére.

Egy nap jökor reggel, mikor még aludtak az emberek, arra ébredt a földbirtokos, hogy ég a buzakazal, amit csak pár napja hordtak volt össze Odaégett egész évi termése. Sokkal több, mint amit a jótékony célra kértek volt. Így veszi el sokszor az Isten azt, amit nem akarunk önként jókedvvel az ő országára céjaira juttatni!

Tőled hányszor kértek már ezt is azt is! Nem adtad! Aztán elhullott 10-20 tyúk, vagy egész tyúkállományod! Egyszer tán kért egy szegény özvegy, hogy földjét szántsad neki irgalomból, hogy majd megfizet a jó Isten, te sajnáltad lovadat, aztán egy két hónapra rá, lovad megdögölt! Egy szegény éhező kért egy kis ételmezt, nem adtál, nemsokára rá elhullott egy vagy két libád! Nem-e így van? Oh ne feledd, a jókedvű adakozót szereti az Isten, de a fősvényt megbün-

teli azzal, hogy elveszi azt erővel, amit nem adott önként.

Légy jókedvű adakozó!

Keresztyén családoknak.

gyermek nevelés

Egy férfi nejevel kicsiny kertecskét csinált. Egy ágyás még üresen állt. A férj titokban, hogy nejét meglepthesse, salátamagot vetett bele, másnap pedig ugyanezen szándékkal az asszony vetett oda babot. Mindennap megnézte mindegyik, mennyire van a vetemény, hogy nem nyomja-e el valami gyom. Az asszony a salátát nézte gaznak és kitépte, a férj pedig a babot szaggatta ki gaz gyanánt. Így aztán egyiknek a veteménye sem nőtt fel. Ez a történet nagyon illik a nevelés kertjére, hol ha az anya és apa nem egyeznek meg, amit egyik vetett, a másik kitépi.

Tomboló ellenségből

1 Pé 3, 1, csendes hallgató.

Egyik gyülekezetünkben egy nőtestvér sok zaklatásnak volt kitéve férje részéről, amiért a „hivők”-hez jár. Egy este mikor az asszony megint állépte a küszöböt, hogy a gyülekezetbe menjen, férje úgy bökte oldalba öklével, hogy az asszony elvágódott s több hétig fájlalta oldalát, úgy hogy alig tudott járni. Egy nap pedig a tomboló férj, a feleség kitaró hívogalására s egy vendég predikátor hívására elment a „hivők”-höz s oly jól érezte magát, hogy még a gyülekezet után tartott imaórára is visszamaradt s buzgón jött a többi gyülekezetekre. Haragja elmúlt — s lelke megnyílt az örök Ige számára.

Kedves testvérnő, tombol-e férjed ellened, mert követed Krisztust? Ne félj, ne csüggedj, imádkozz, higgy, remélj — a tomboló ellenség még egykoron térdet hajt Krisztus előtt.

Álló vizek.

Az álló vizekben mindenféle szenny és iszap gyűlik össze. A holtpontra jutott, álló vízhez hasonlító gyülekezet a legjobb talaj arra, ahol mindenféle szenny és bűn megterem: ott megterem a kritika, az egyenlenség, az irigység, a rágalmazás, a szeretetlenség. Egy ilyen gyülekezet a maga környezetére is veszélyes. Egy kis csontszilánk, mely a szerves összefüggésből kiáll, mindaddig gennyet fakaszt a sebben, míg el nem távolítják. Akinek nincs meg az élő hite, az állandó baciusterjesztő a gyülekezetben. Nyughatatlan, egymást eltérni és egymásnak megbocsátani nem tudó tagok, nem hasznára, de kárára vannak a gyülekezetnek. A szeméit ájtatosan forgató, de szívében gonoszul gondoló tag a gyülekezet testén olyan, mint egészséges ember testén a rákbetegség. Az ilyet ki kell operálni!

W. J.

Az odafelvalókat keressétek!

Annak okáért, ha feltámadt a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, a hol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülven. Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel.

Kolosszebeliekhez 3. 1 és 2.

Jézus feltámadt a halottakból és fel szállott a mennyekbe, és mi keressük azt, ami a mennyekben van. Testünk nem követheti őt, mert az idő még nem jött el, hogy új alakot öltve Isten országát örökölhessen, de szívünk és lelkünk térjen hozzá s találjon már a földi életben nyugtot ott. Ne csak egy-egy gondolatunk szálljon fel néha néha Istenhez, de egész lényünk; lelkünk, szívünk, értelmünk, szellemünk irányuljon oda. Keressük az odafelvalókat, mert szükségünk van rájuk mert értékeseknek tartjuk, mert reméljük elnyerheini őket; nem szívből keressük azt, mit megtalálni nem remélünk.

Mennyei szövetséget keressünk, mert nem azokhoz tartozunk, akik holtak, hanem részesei vagyunk Krisztus feltámadásának. És pedig van közösségünk az Atyával és az ő fiával a Jézus Krisztussal, és „Mert a mi országunk a mennyekben van.”

Törekedjünk az Urral járni és a szent lélek közösségét, az égi kegyadományt elnyerni, mert „minden jó és tökéletes adomány az Uról jön.”

Igyekezünk több hitet, szeretetet, türelmet és szorgalmatosságot venni, törekedjünk nagyobb emberi és testvéri szeretetet és nagyobb alázatosság után. Iparkodjunk Krisztushoz hasonlóká válni, hogy Ő legyen elsőszületett testvérünk, sok testvérünk között. Isten képét és Isten gyermekeinek dízét viseljük magunkon.

Mindenben Istenünket dicsőítsük. Amíg a földön élünk emberek között, munkánk és törekvésünk még földi, mert még testben vagyunk, de törekvésünk legyen a földieket is Isten dicsőségére felhasználni. Gyakoroljuk jogainkat és végezzük kötelességeinket, mint ember embertársaink között Isten előtt, emberfélelemtől függetlenül. Ne keressünk önző és pártcélokat, hanem pártoljuk a közjót, harcoljunk az igazságért, az igazságosságért, a békeért, az erkölcsösségért. Isten bennünk élő sze-

relete szentesítsen mindent. Ne illeszkedjünk le hazugságra vagy apró csalásokra és cselszövésekre, de életünk tisztességes, nyílt, őszinte és igazságos legyen, mint olyanoké, kik új életre ébredtek!

Égi örömeiket keressünk. Készüljünk egy dicső, fényes életre, melyet Jézus készített számunkra. Nemsokára fenn leszünk, ahol Jézus új lakást készít nekünk, öltöztetünk a nagy ünnephez. Kíneseink a mennyeiben vagyunk szívünk is ott kell, hogy legyen. Örökségünk fenn van elsősülőttestvérünkénél a Krisztusnál: szálljunk fel és örvendezzünk azon. Örvendjünk az elvárható üdvösségnek s akkor már most fogjuk megízlelni a jövő élet szépségét. Ha a Krisztussal feltámadtunk élünk ezen feltámadt lényünknek, mert életünk rejte van Istenünkben a Krisztus által.

U-nó

1. szombat. I. Kor. 3. 1-15, Jer. 8. 4-9. Nagy az Ur és igen dicséretes a mi Istenünknek városában az Ő szentséges hegyén. 48. zsolt. 2. Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsété ez: Ismeri az Ur övét és álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja. II. Tim. 2. 19.
2. vas. Luk. 18. 31-43, I. Kor. 13. Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az Ő nevét, hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit! 105. zsolt. 1. Nem azért küldött engem Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem szólabán való bölcsességgel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen. I. Kor. 1. 17.
3. hétfő. 145. zsolt. I. Móz. 8. 1-12. Emlékezzél meg Uram, mi esett meg rajtunk, tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat. Jer. sir. 5. 1. Józának legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerle jár, keresvén, kit elnyeljen. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben. I. Péter 5. 8-9.
4. kedd. I. Kor. 3. 16-23, I. Móz. 8. 13-22. Mondá Isten Bálámnak: Ne menj el velök, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az. IV. Móz. 22. 12. De hű az Isten: II. Kor. 1. 18.
5. szerda. I. Kor. 4. 1, Móz. 9. 8-17. Jó az Ur mindenki iránt és könyörületes minden te reményéhez zsolt. 145. 9. Mert Istennek vala-

menyi ígérete Ő benne lett Amenné az Isten dicsőségére mi általunk. II. Kor. 1-20

6. csüt. I. Kor. 6. 1-11, I. Móz. 11. 1-9. Várjad az Urat, légy erős, bátorodjék szived és várjad az Urat. 27. zsolt. 14. Adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjétek az Ő lelke által a belső emberben. Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben. Ef. 3. 16-17
7. péntek. I. Kor. 8. 1, Móz. 12. 1-9. Mentse meg én Istenem a te szolgádat, aki bízik benned. 86. zsolt. 2. Hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgál sok tűrésben, nyomoruságban, szükségben, szorongatásban, mint bánkódók, noha mind'g örvendezők. II. Kor. 6. 4. 10.
8. szombat. I. Kor. 9. 1-14, I. Móz. 22. 1-14. Az Ur orcája előtt fogok járni az élőknek földjén, zsolt. 116. 9. És aki csak él és hisz én bennem soha meg nem hal. Ján. 11. 26.
9. vas. Máté 4. 1-11, II. Kor. 6. 1-10. Megösmérik az Ur kezét az Ő szolgálán és haragját ellenségei felett. Ésai. 66. 14. Ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világot is. I. Ján. 2. 2
10. hétfő. 146. zsolt. I. Móz. 13. Könyörülj én rajtam Uram, mert hozzád kiáltok minden napon. 86. zsolt. 3. Ő általa van menetelünk mindkettőnknek egy lélekben az Atyához. Ef. 2. 18.
11. kedd. I. Kor. 9. 15-27, I. Móz. 14. 1-3. Így lesz az én beszédem, amely számból kinyom, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem. Ésai. 55. 11. Mert a keresztiről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. I. Kor. 1. 18.
12. szerda. I. Kor. 10. 1-13, I. Móz. 15. Néked áldozom hálaadásnak áldozatával és az Ur nevét hívom segítségül. 116. zsolt. 17. Aki adta önmagát váltságul mindenekért, mint tanubizonyság a maga idejében. I. Tim. 2. 6.
31. csüt. I. Kor. 10. 14-11. 1, I. Móz. 17. 1-9. Ha azt mondom a sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz, a sötétség nem borít el előled és ténylik az éjszaka, mint a nappal, a sötétség olyan, mint a világosság. 139. zsolt. 11-12. Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van, közösségünk van egy mással és Jézus Krisztusnak, az Ő fiának vére megtisztít minket minden rümtől. I. Ján. 1. 7.
14. péntek. I. Kor. 11. 17-34, I. Móz. 17. 15-22. És lesztek ti nekem papok birodalma és szent nép. II. Móz. 19. 6. Nem tudjátok-e, hogy ti az Isten temploma vagytok és az Isten lelke lakozik bennetek? I. Kor. 3. 16.

15. *szombat.* I. Kor. 12. 1–11, II. Móz. 33. 17–23. Hiszen a te kegyelmed jobb az életnél. 63. zsolt. 4. Mert ha élünk, az Urnak élünk, ha meghalunk, az Urnak halunk meg. Azért akár haljunk, az övéi vagyunk. Róm. 14. 8.
16. *vas.* Máté 15. 21–28, I. Tes. 4. 1–12. Azon a napon külfő fakad a Dávid házának és Jeruzsálem lakosainak a bűn és tisztátalanság ellen. Zak. 13. 1. Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő véreben. Róm. 3. 25.
17. *hétfő.* 147. zsolt. I. Móz. 18. 1–10. Cselekedjél a te szolgálóddal a te kegyelmességed szerint és a te rendeléseidre taníts meg engem! 119. zsolt. 124. Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg. Róm. 12. 21.
18. *kedd.* I. Kor. 12. 12–31, I. Móz. 18. 17–33. És adok néktek új szívet és új lelket adok belétek. Ezék 36. 26. Az Ur pedig igazgassa a ti szíveteket és Isten iránt való szeretetre és Krisztus iránt való állhatatosságra II. Tes. 3. 5.
19. *szerda.* I. Kor. 13, I. Móz. 19. 1–12. Én az Ur vagyok az aki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessék kinek-kinek az ő utai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint Jerem. 17. 10. Te pedig miért kárhoztalod a te atyád fiát? Hiszen mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé. Róm. 14. 10.
20. *csüt.* I. Kor. 15. 1–11, I. Móz. 21. 1–21. Az Ur hadakozik ti érettetek, ti pedig vesztetek legyetek. II. Móz. 14. 14. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomoruság vagy szorongatás vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? Róm. 8. 35.
21. *péntek.* I. Kor. 15. 12–28, I. Móz. 22. 1–8. Mondá Isten Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Ez az én nevem mindörökké és ez az én emlékezetem nemzetségről-nemzetségre. II. Móz. 3. 14–15. Atyám dicsőítsd meg a te nevedet! Ján. 12. 28.
22. *szombat.* I. Kor. 15. 29–49 Jer. 26. 1–15. Ragaszkodik hozzád az én lelkem, a te jobbod megtámogat engem. 63. zsolt. 9. Mert tudom kinek hittem és bizonyos vagyok benne hogy ő az én nála letett kincseimet meg tudja őrizni ama napra. II. Tim. 1. 12.
23. *vas.* Luk. 11. 14–28, Ef. 5. 1–9. A gonoszoknak pedig ezt mondja Isten: Miért beszélsz te rendeléseimről és veszed szádra az én szövetségemet? Hiszen te gyűlölöd a fenyítést és hátad mögé veted rendeléseimet! 50. Zsolt. 16–17. Nem azok igazak Isten előtt akik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik. Róm. 2. 13.
24. *hétfő.* 148. Zsolt., I. Móz. 22. 9–19. Vessed az Urra, a te terhedet, ő gondot visel rólad és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz. 55. Zsolt. 23. Hálát adván mindenkor mindenkéért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának Ef. 5. 20.
25. *kedd.* I. kor. 15. 50–58 I. Móz. 23. Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten! Zak. 8. 23. Legyetek ennek okáért követői az Istennek mint szeretett gyermekek és járjatok szeretetben, miképen Krisztus is szeretett minket és adta önmagát miérettünk. Ef. 5. 1–2
26. *szerda.* I. Kor. 16., I. Móz. 24. 1–16. Senki nincs olyan szent, mint az Ur sőt rajtad kívül senki sincs. I. Sám. 2. 2. BolDOG ember az, aki a kísértésben kitart, mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az élet koronáját, amit az Ur ígért az őt szeretőknak. Jak. 1. 12.
27. *csüt.* II. Kor. 1. 1–11. I. Móz. 24. 17–33. Uram előttem van minden kívánságom és előled elrejtve az én nyögésem. 38. Zsolt. 10. Az Isten hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén minden jótéteményre bőségben legyetek. II. Kor. 9. 8.
28. *péntek.* II. Kor. 1. 12–23. I. Móz. 24. 34–49. Nyisd meg az én szememet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát. 119. Zsolt. 18. A teljes irás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a fedelésre a megjobbításra az igazságban való nevelésre. Hogy tökéletes legyen az Isten embere minden jó cselekedetre felkészített. II. Tim. 3–17.
29. *szombat.* II. Kor. 1. 23–2. 11, Ezs. 52. 7–10. A ti szívetek legyen tökéletes az Urhoz, a mi Istenünkhöz, hogy járjatok az ő rendeléseiben és őrizzék meg az ő parancsolatit. I. Kor. 8. 61. Kárnak ítélek mindent az én Uram Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt, hogy a Krisztust megnyerjem. Fil. 3. 8+9.
30. *vas.* Ján. 6. 1–15, Róm. 5. 1–11. Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet s jelentgeti a te hatalmasságodat. 145. zsolt. 4. Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által nékem megfeszítették a világ és én is a világnak. Gal. 6. 14.
31. *hétfő.* 149+150. zsolt., I. Móz. 24. 50–67. De te bűnbocsánatnak Istene vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűrő és nagy kegyelmességű. Nehemiás 9. 17. Aki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt. Tit. 2. 14